

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 8C/49/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619205704
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Fedorková
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2020:7619205704.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Blažena Fedorková, v spore žalobkyne: U. M., O.. XX.XX.XXXX, V. F. O. X., L.. S. XXXX/XX, právne zastúpenej advokátom JUDr. Michalom Michalovčíkom, Makovická 768/20, Svidník proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO 35 807 598, v konaní o zaplatenie 300,- Eur takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 300,- eur a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyňa má voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zaplatenia primeraného zadostučinenia vo výške 300,- eur a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila skutočnosťou, že dňa 18.2.2015 uzatvorila so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorou jej bol poskytnutý úver vo výške 250,- eur za odplatu a úrok spolu vo výške 242,- eur. Zároveň dňa 18.2.2015 uzavrela so žalovaným aj Dohodu o plnení v splátkach k Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX, ktorou sa menila Zmluva o úvere tak, že celková suma 492,- eur mala byť zaplatená v 12-tich mesačných splátkach po 41,- eur vždy k 20. kalendárneho dňa v mesiaci, počnúc dňom 20.3.2015, pričom ročná percentuálna miera nákladov bola určená vo výške 304,10 %. V konaní vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod č. 16Csp/70/2016 sa domáhala ochrany svojich spotrebiteľských práv. V tomto konaní súd rozhodol rozsudkom sp. zn. 16Csp/70/2016-106 zo dňa 19.6.2018, ktorým určil, že zmluvná podmienka uvedená v bode 2 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 18.2.2015, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným v znení "Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 70,- eur (ďalej len "odplata"), čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) vo výške 28 %, ktorá sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a ktorú spotrebiteľ berie na vedomie." je neprijateľná zmluvná podmienka. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni titulom bezdôvodného obohatenia sumu vo výške 78,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 10.3.2018 do zaplatenia. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/394/2018 zo dňa 19.3.2019. Obe rozhodnutia nadobudli dňa 24.4.2019 právoplatnosť. Keďže sa v predmetnom konaní ako spotrebiteľka voči žalovanému ako dodávateľovi úspešne domáhala svojich spotrebiteľských práv, vzniklo jej v zmysle § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa právo na primerané finančné zadostučinenie, ktoré žiada priznať vo výške 300,- eur.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že ustanovenie § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. je potrebné vykladať reštriktívne. Primerané finančné zadostučinenie je nutné chápať ako náhradu

za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách. Priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Má za to, že predmetné rozhodnutie súdu, na ktoré žalobkyňa poukazuje, má dostatočný sankčný charakter v zmysle individuálnej a generálnej prevencie. Má za to, že opätovné sankcionovanie by bolo vzhľadom na predchádzajúce konanie neprímerane prísne. Žalobkyni žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nevznikla, a preto jeho priznanie by malo za následok spôsobenie hrubej nerovnováhy medzi právami a povinnosťami veriteľa a spotrebiteľa, a to bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Priznanie žalobkyňou požadovaných finančných prostriedkov by prichádzalo do úvahy v tých prípadoch, keď porušenie práva už nie je možné napraviť inak. Primerané finančné zadosťučinenie predstavuje peňažnú protihodnotu nemajetkovej ujmy, no nepredstavuje náhradu za uplatnené finančné plnenie alebo prípadnú náhradu škody. Žalobkyňa bola vo svojich konaniach úspešná, a preto už raz došlo k náprave porušeného práva. Žiadal pri rozhodovaní prihliadnúť na skutočnosť, že práve žalobkyňa v rámci kontraktáčného postupu konala ľahostajne, keď svojim podpisom vyhlásila, že súhlasí s obsahom Zmluvy, bola oboznámená so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Svojím podpisom na Zmluve ďalej prehlásila, že si Zmluvu prečítala, že ju uzatvorila vážne, zrozumiteľne, nie v tiesni ani za nápadne nevýhodných podmienok. Žalobkyňa mala možnosť si Zmluvu pred jej podpisom prečítať. Úver bol teda žalobkyni poskytnutý v dobrej viere, že sú jej známe zmluvné dojednania. Poukázal na to, že žalobkyňa nijako relevantne neodôvodnila výšku požadovaného finančného zadosťučinenia, ktoré určite nie je primerané. Primerané finančné zadosťučinenie má nesporne sankčnú funkciu a jeho cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobkyni a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti v zmysle generálnej prevencie. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia každému subjektu, t.j. aj subjektu správajúcemu sa ľahostajne v žiadnom prípade nemožno chápať ako pozitívne preventívne pôsobenie. V prípade, ak bola spotrebiteľovi skutočne spôsobená ujma sa do popredia dostáva kompenzačná funkcia, t.j. navrátenia do predošlého stavu. V danom prípade bolo žalobcovi priznané právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, a teda nie je čo kompenzovať. Finančné zadosťučinenie uplatnené žalobcom považuje za poskytujúce ochranu a ospravedlňujúce ľahostajnosť žalobcu. Takto priznané finančné zadosťučinenie nie je možné považovať za žiadnych okolností za primerané a spravodlivé, pretože ide len o niekoľkonásobné uplatnenie a priznanie sumy bezdôvodného obohatenia.

3. Žalobkyňa k vyjadreniu žalovaného poukázala na to, že právo na primerané finančné zadosťučinenie je dané bez toho, aby porušenie spotrebiteľských práv alebo povinností voči spotrebiteľovi spôsobovalo na strane spotrebiteľa akúkoľvek ujmu, nakoľko postačuje už samotná spôsobilosť ujmu spôsobiť, teda postačuje samotná spôsobilosť porušenia práv alebo povinností viesť k ujme. Keďže primerané finančné zadosťučinenie má plniť funkciu satisfakčnú ako aj sankčnú, vzhľadom na okolnosti porušenia práv žalobkyne a povinností žalovaného, tiež na masový charakter porušovania spotrebiteľských práv a povinností zo strany žalovaného, považuje výšku požadovaného finančného zadosťučinenia za primeranú.

Žalovaný sa pojednávania, na ktoré bol riadne a včas predvolaný nedostavil, svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti, súd preto postupoval v zmysle § 180 C.s.p. a pojednával v neprítomnosti žalovaného.

4. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi, a to rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 16Csp/70/2016-106 zo dňa 19.6.2018, rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/394/2018 zo dňa 19.3.2019 a zistil nasledovné:

5. Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 16Csp/70/2016-106 zo dňa 19.6.2018 súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v bode 2 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX K.o dňa 18.2.2015, uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným v znení "Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 70,- eur (ďalej len "odplata"), čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) vo výške 28 %, ktorá sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a ktorú spotrebiteľ berie na vedomie." je neprijateľná zmluvná podmienka. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni titulom bezdôvodného obohatenia sumu vo výške 78,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 10.3.2018 do zaplatenia. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v plnom

rozsahu. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že vzťah založený Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 18.2.2015 medzi žalobkyňou a žalovaným je vzťahom spotrebiteľsko-právnym, nakoľko uvedená zmluva spĺňa náležitosti spotrebiteľskej zmluvy v zmysle právnej úpravy definovanej podľa ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že sa jedná o zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačení tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť zmeniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Zmluva v tejto veci bola vyplnená na vopred pripravenom predtlačenom tlačive, do ktorého boli len vpísané údaje týkajúce sa žalobkyne. Súd rozhodol o neprijateľnosti zmluvného dojednania v časti "odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov" z dôvodu hrubej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v tom, že si žalovaný nárokoval odplatu za úkony (služby), ktoré nie sú spotrebiteľom vopred známe ani len svojím obsahom. Súd konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetnej zmluvy vzhľadom na absenciu podstatnej náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. y/ zákona č. 129/2010 Z.z. , ako aj hrubého porušenia povinnosti posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalobkyne ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Vzhľadom na to zaviazal žalovaného uhradiť žalobkyňi rozdiel uhradenej sumy a poskytnutého úveru vo výške 78,- eur, ktorá predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného. Taktiež poukázal na to, že ujednania v zmluve o výške úroku považoval v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka za neplatné pre rozpor s dobrými mravmi, nakoľko úroky dojednané v predmetnej spotrebiteľskej zmluve prekročovali obvyklú mieru bankových úrokov v relevantnom období podstatným spôsobom, t.j. 9,5 násobne. Predmetný rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/394/2018 zo dňa 19.3.2019. Uvedené rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňa 24.4.2019.

6. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom k uzatvoreniu zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

7. Podľa § 2 písm. a/,b/,d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách účinného v čase uzatvorenia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

8. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

9. Z vykonaného dokazovania, ako aj z dokazovania vykonaného súdom v konaní sp.zn. 16Csp/70/2016 mal súd preukázané a nesporné, že strany sporu uzatvorili dňa 18.2.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorou bol žalobkyňi ako dlžníkovi poskytnutý úver vo výške 250,- eur za odplatu a úrok spolu vo výške 242,- eur. Zároveň bola toho istého dňa uzavretá Dohoda o plnení v splátkach k Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX, v zmysle ktorej mala byť suma 492,- eur zaplatená v 12-tich mesačných splátkach po 41,- eur, počnúc dňom 20.3.2015. Súd mal ďalej za nesporné, že predmetná zmluva bola v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 16Csp/70/2016 vyhlásená za bezúročnú a bez poplatkov. Žalobkyňa tak bola povinná uhradiť žalovanému len poskytnutú sumu úveru. Za nespornú mal súd aj skutočnosť, že na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 78,- eur.

10. V tomto konaní sa žalobkyňa domáha uloženia povinnosti zaplatiť jej primerané finančné zadosťučinenie vo výške 300,- eur. Právo na uvedené plnenie vzniká na základe citovaného ustanovenia

§ 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. po splnení podmienok, a to, že spotrebiteľ ako žalobca uplatní na súde porušenie práv a povinností proti porušiteľovi a je v tomto konaní úspešný, pričom rozhodnutie súdu je právoplatné.

11. Z citovaného ustanovenia zákona nevyplýva, že spotrebiteľ musí preukázať spôsobenie ujmy. Je zrejmé, že žalobkyňa si v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 16Csp/70/2016 uplatnila porušenie svojich práv, keď si uplatnila právo na určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a vydanie bezdôvodného obohatenia, v ktorom bola úspešná. Súd jej žalobe vyhovel. Uvedené rozhodnutie je právoplatné. Je teda zrejmé, že sú splnené všetky podmienky vyššie uvedené, splnenie ktorých sa pre úspešné uplatnenie primeraného finančného zadosťučinenia na súde vyžaduje. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, nakoľko stačí ak táto ujma tu je. Bez právneho významu je či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. Pri úvahe o výške priznaného finančného zadosťučinenia súd vychádzal z intenzity porušenia spotrebiteľských práv. K porušeniu spotrebiteľských práv došlo v dôsledku neuvedenia náležitostí úverovej zmluvy, ako aj neprijateľnosť zmluvnej podmienky. Z činnosti súdu je pritom známe, že sa nejedná o ojedinelé porušenie spotrebiteľských práv zo strany žalovaného. Spotrebiteľ musel brániť svoje práva podanou žalobou na súde o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a vydanie bezdôvodného obohatenia. S prihliadnutím na závažné porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobkyňa úspešne domáhala na súde, bol súd toho názoru, že suma 300,- eur je primeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne. Táto suma zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobkyni ako spotrebiteľovi satisfakciu a zároveň odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Súd preto žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

12. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

13. Podľa § 262 ods.1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

14. Podľa § 262 ods.2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Keďže žalobkyňa mala v konaní plný úspech, súd jej priznal v zmysle citovaného ustanovenia nárok náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Spišská Nová Ves.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.